Woensdag 14 Juni 1944 DAGBLAD 61ste Jaargang No. 4231

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit dagblad verschijnt dagelijks, behalve 's Zondags; abonnementsprijs Bonaire en Curaçao 2 gld.; Aruba 2,50 gld.; Bovenwinden 3 gld.; Suriname en het buitenland 3,50 gld..

Hoofdredacteur: Dr. Joh. Hartog Redactie-adres Consciëntiesteeg 27. telef. 1858: Postbus 80, Willemstad.

Uitgeefster en Administratie: Paulus-drukkerij, Consciëntiesteeg 29, telefoon 1550; Postbus 80, Willemstad, N.W.I. Voor Aruba: J. E. Croes, Postbus 14, Oranjestad; tel. 38.

Eerste week: Eisenhowers verwachtingen overtroffen

Front thans 150 kilometer lang.

Montgomery breekt door bij Tilly sur Seulles.

STALIN OVER DE INVASIE.

Stalin heeft zijn zegen gegeven aan de invasie van Frankrijk en heeft verklaard: „Men kan zonder aarzeling zeggen ,dat de grote oversteek van het Kanaal en de massa-landingsverrichtingen der Geallieerden in Frankrijk volkomen geslaagd zijn. Dit is ongetwijfeld een schitterend succes onzer bondgenoten, Men kan in de geschiedenis van de oorlog geen onderneming vinden, welke zo breed is van opbouw, zo grandioos in omvang en zo meesterlijk in uitvoering. Gelijk bekend heeft de „onoverwinnelijke" Napoleon in zijn tijd schromelijk gefaald in zijn plan om het Kanaal over te steken en de Britse eilanden te veroveren. Hitler, die twee jaar lang hysterisch gebrald heeft dat hij een oversteeg van het Kanaal zou wagen, deed niet eens een poging om het te doen" (Moskou. (AP) 14.6).

OPSTAND IN FRANKRIJK.

Het Franse Nationale Comité meldt, dat overal in Frankrijk en guerrilla-krijg hoogtij viert. In de Alpen, in de Vogezen, in de Pyreneeën en in Bretagne vallen groepen van vaderlanders de Duitsers aan en leggen zij zich in hinderlaag voor Duitse colonnes. Kleine garnizoenen worden uitgeroeid, munitie-depôts worden veroverd en electrische installaties worden aangevallen. Het Franse Comité zegt, dat de aanvallen op de Duitse verbindingen plaats vinden volgens een van te voren vastgesteld plan. In vele plaatsen weigeren de Gendarmes en de leden van de Garde Mobile de orders van Vichy op te volgen en voegt men zich bij de patriotten. In andere gevallen werden orders van de Gestapo in het geheel niet gehoorzaamd door Lavals gevreesde militie en loopt men naar de patriotten over (Algiers, (AP) 14.6).

GEEN VROUWEN, ZEGGEN DE DUITSERS.

Het Duitse nieuwsagentschap Transocean zeide: „Er zijn geen vrouwelijke franctireurs onder het garnizoen van de Atlantische Wal. Mogelijk werden vrouwelijke boodschappers gezien, doch zij behoren niet tot de gevechtstroepen" (Londen, (AP) 13.6).

ERKENNING REGERING DE GAULLE.

Het Franse Comité voor de Nationale Bevrijding onder voorzitterschap van Generaal Charles de Gaulle is als tijdelijke regering van Frankrijk erkend door Tsjechoslowakije, België, Luxemburg en Polen. Maurice Dejean, Gevolmachtigd Gezant van het Franse Comité in Londen, deelde mede, dat hij nota's gezonden heeft aan alle Verenigde Landen om hen ervan op de hoogte te stellen, dat de naam van de organisatie veranderd is (Londen, (AP) 13.6).

RUSSEN TEGEN FINLAND.

De radio van Moskou zegt, dat de Russische troepen zijn opgerukt tot binnen 50 kilometer van Viipuri met verplettering van de Finse troepen, die zich verzetten in krachtige stellingen. Vijandelijke berichten zeiden, dat Ruslands gehele Noordelijke front van de Noordelijke IJszee tot de Witte Zee en de Golf van Finland in lichterlaaie staat.

De Russen zouden aanvallen in de sector van Lisa tussen Murmansk en Petsamo en Berlijn zeide, dat Russische strijdkrachten ook toeslaan ten Zuid-Oosten van Narva in Estland. Er heersen ook verkenningsactiviteiten in de sector van Kandalaksja aan de kust van de Witte Zee en nabij Louki aan de spoorlijn van Archangel over Finland naar de Golf van Botnië (Londen, (AP) 14.6).

WALLACE SPRAK IN NOVOSIBIRSK.

De radio van Moskou deelde mede, dat de Noordamerikaanse Vice-President Henry A. Wallace in een redevoering te Novosibirsk gezegd heeft: „Mijn hoop op een betere toekomst is belangrijk vergroot toen ik de schitterende doeltreffendheid zag, waarmede Siberië gedurende de laatste vijftien jaren georganiseerd werd." Voorts zou hij hebben gezegd: „Men heeft mij verteld, dat de totale productie van Siberië tienmaal vergroot werd binnen de laatste vijftien jaren" (Londen, (AP) 13.6).

EEN GUNST VAN HITLER.

De radio van Parijs beweerde, dat door de „voorbeeldige houding van de bevolking van Marseille tijdens de laatste gebeurtenissen" Hitler besloten heeft een groot aantal krijgsgevangenen van Marseille vrij te laten. Zij zullen binnenkort naar huis worden gezonden (Londen, (AP) 13.6)

VERHUIZING.

De diplomatieke staven van veertien gezantschappen bij de Heilige Stoel, die beperkt worden tot de Vaticaanstad, zijn van plan binnenkort te verhuizen naar hun legaties in Rome. Hun plaatsen zullen binnen de muren van Vaticaanstad worden ingenomen door de diplomaten van zes andere landen: Duitsland, Japan, Slowakije, Hongarije, Roemenië en Finland. De anderen, die Vaticaanstad verlaten, zijn de gezantschappen van de Verenigde Staten, Groot Britannië, België, Bolivia, China, Colombia, Cuba, Ecuador, Italië, Joegoslavië, Peru, Polen, Uruguay en Venezuela (Vaticaanstad, (AP) 13.6).

BEKENDMAKING VAN NOORDAMERIKAANSE MARINE.

„De volgende inlichtingen zijn thans beschikbaar betreffende de verrichtingen van de vlootstrijdkrachten in de Stille Oceaan tegen de vijandelijke installaties op Guam, Saipan, Tinian en Rota in de Marianen. Deze doelen werden op 10 en 11 Juni aangevallen door vliegtuigen van vliegdekschepen. Op 10 Juni stortten onze gevechtsvliegtuigen zich in grote getale op deze doelen en vernielden zij 124 vijandelijke vliegtuigen. De grote meerderheid daarvan werd in de lucht vernield. Onze verliezen bedroegen 11 Hellcat gevechtsvliegtuigen en 8 vliegtuigen. Op 11 Juni werden onze aanvallen voortgezet als gevolg waarvan 16 vijandelijke vliegtuigen werden vernield, voorts twee kleine vrachtschepen te Saipan en een klein olieschip ten Noord-Westen van Saipan.

De formatie van vijandelijke schepen, welke blijkbaar uit Saipan poogde te ontsnappen, werd op 11 Juni aangevallen. Een groot olieschip, een torpedojager, drie corvetten, een groot vrachtschip, een middelgroot vrachtschip en drie kleinere vrachtschepen werden tot zinken gebracht; vijf middelgrote vrachtschepen en vijf geleideschepen werden beschadigd. Een tweede formatie van vijandelijke schepen enkele honderden kilometers verwijderd, werd aangevallen en hevig beschadigd door onze vliegtuigen op 12 Juni. Hiertoe behoorden drie torpedojagers, een torpedojager-geleideschip en twee vrachtschepen. In de nacht van 10 Juni naderden verschillende vijandelijke schepen onze strijdmacht, doch zij konden hun aanval niet doorzetten en één ervan werd door ons afweervuur neergeschoten." (Pearl Harbor, (AP) 13.6).

DE STRIJD IN ITALIË.

De Geallieerde troepen in Italië zijn gestuit op een krachtiger verzet ten Zuiden van Orbetello. Dies werd een aanval ondernomen in de bergen en op 12 Juni werd het kruispunt van de Verkeersweg No. 1 en de Verkeersweg No. 74 ingenomen. Verkenningseenheden bewegen zich verder in Noordelijke richting. De Duitsers die bij Orbetello vechten zijn blijkbaar afgesneden. Het achtste leger rukt op ten Noorden van Rome. De Geallieerde troepen naderen Narni op 12 kilometer ten Zuiden van Terni en op 70 kilometer ten Noorden van Rome. De stad Lanra op 6½ kilometer ten Noord-Oosten van Valentano werd veroverd door eenheden van het vijfde leger.

Zware bommenwerpers uit Italië hebben gisteren doelen in het gebied van München, de rangeerterreinen te Innsbruck en industriële doelen te Porto Maghera aangevallen. De scheepvaart in de haven van Livorno werd ook bestookt en voorts spoor- en verkeersbruggen in Noord-Italië (Rome, (AP) 14.6).

Hier liggen Noordamerikaanse soldaten dood op het strand — de eerste slachtoffers bij de bestorming der Franse stranden.

De Strijd op Cotentin

Door
WES GALLAGHER.

(Het volgende artikel werd vanmorgen vroeg door Wes Gallagher geschreven en weggeseind. Door het tijdsverschil kan het nog vandaag in ons blad verschijnen — Red.)

De rechterflank van Montgomery's leger drong 36 km. meer het binnenland in tot Caumont en Villers-Bocage (twee vlekken van 800 en 600 inwoners tussen St. Lo en Caen — Red.), waardoor Caen bedreigd wordt van de rugzijde te worden afgesneden. De Duitsers lieten bemerken, dat zij er nog waren en vochten geweldig.

De strijd werd aan twee zijden van het front gevoerd. Bij Montebourg geraakten Noordamerikanen en Duitsers in letterlijke zin handgemeen. Britse tanks ratelden door Troarn, het plaatsje dat gisteren werd ingenomen. Carentan is thans volgens het Geallieerde Hoofdkwartier hecht in onze handen en het gevechtsterrein is naar ten Westen van het plaatsje verlegd. Het Duitse nieuwsagentschap zeide, dat de Noordamerikaanse tankaanval ten West-Zuidwesten der stad de Duitse troepen heeft teruggedrongen over een afstand van verschillende kilometers. De Geallieerde opmars ten Zuiden van Bayeux heeft zich plotseling naar het Noord-Oosten gewend, dus van het bos van Cerisy af en in de richting naar Caen toe. Caen is momenteel het sterkste punt in de Duitse linies. De inneming van Caumont heeft een weg erheen afgesneden. Doordat men Villers-Bocage heeft bereikt, is de tweede weg ook al afgesneden.

Brits gepantserd materiaal is ook in de strijd geworpen aan de Duitse flank ten Zuiden van Tilly-sur-Seulles. Volgens het communiqué met groot succes. Hoever men precies gekomen is, werd niet bekend gemaakt. De Noordamerikanen, Britten en Canadezen slaan stelselmatig plaats na plaats neer. Zodra de Duitsers halt houden en een linie vormen, slaan de Geallieerden een plaatsje van deze linie neer, zodat er een bres ontstaat. De Duitsers moeten hun povere reserves er dan heen zenden. Het slagfront is thans van 95 km. tot 160 km. uitgebreid, zodat de Duitsers hun troepen over een veel groter terrein moeten verdelen. Von Rundstedt heeft een onstuimige tegenaanval tegen Troarn gedaan. Troarn is de linkerpunt van Montgomery's nijptang rondom Caen. De rechterarm wordt gevormd door de infanterie en de pantsereenheden van Tilly sur Seulles en de weg van Caumont naar Villers-Bocage.

De Noordamerikaanse troepen zijn thans ettelijke kilometers van het bos van Cerisy naar Saint Lô opgerukt. Volgens de Duitse berichten staat Saint Lô in brand. Saint Lô is een grote puinhoop als gevolg van de bombardementen, zeide de Duitse radio.

Voor de eerste maal sedert de invasie begon zijn als gevolg van de Geallieerde opmars de troepen buiten de steun van de Geallieerde scheepskanonnen, die niet zo ver meer dragen. De luchtmacht blijft nu alleen steunen en omdat het weder opknapte, werden tweeduizend vliegtuigen uitgezonden om deze steun te verlenen. Van Vannes tot St Malo werden bruggen en vliegvelden aangevallen. De Duitsers boden slechts hier en daar weerstand. Grote schade werd aangericht.

Vanmorgen vroeg werd deze luchtaanval hervat en van elke plaats van Engeland kwamen de vliegtuigen overzetten naar Frankrijk. Dat duurde verschillende uren lang. Vijf nieuwe landingsterreinen in Frankrijk worden gebruikt. Ook kwam men wel neer op open terreinen in Frankrijk. De Negende Luchtmacht vervoert voorraden en technici in zweefvliegtuigen. Duitse schepen doen pogingen om de Geallieerde convooien tussen Le Havre en Cherbourg aan te vallen, maar de Britse en Noordamerikaanse vloot heeft hen verdreven.

(Wordt vervolgd op pag. 2.)

Het nieuws van vandaag.

Terwijl de Duitsers krachtige tegenaanvallen doen aan de uiteinden van het thans 160 kilometer lange front in Normandië, heeft Generaal Montgomery met zijn troepen een doorbraak gedaan in de sector van Tilly sur Seulles. De troepen hebben reeds Caument en Villers Becage bereikt — ongeveer 40 kilometer het land in. De troepen hebben hier niet meer de steun van de scheepskanonnen, maar de luchtmacht helpt flink om het vijandelijk verzet te breken. Het is niet bekend of Troarn aan het Oostelijk en Montebourg aan het Westelijk einde van het Geallieerde strandhoofd, nog in Geallieerde handen zijn nadat de Duitsers er krachtige tegenaanvallen deden. Deze tegenaanvallen hebben ten doel Cherbourg en Caen, welke steeds meer bedreigd worden, uit de greep der Geallieerden te houden, maar deze pogingen schijnen hen niet goed af te gaan.

Doordat de Franse patriotten de verbindingslijnen ontwrichten, kan Rommel moeilijk versterkingen aanvoeren. In een boodschap aan President Roosevelt heeft Eisenhower verklaard, dat in de eerste week na de invasie meer bereikt is dan hij verwacht had. De onderneming was zeer gewaagd, maar is toch geslaagd. Roosevelt ontving behalve van Eisenhower ook een boodschap van Stalin, waarin deze zijn bewondering uitsprak voor de wijze, waarop de invasie uitgevoerd werd. Stalin scheen geen woorden genoeg te kunnen vinden om zijn vreugde en de vreugde van het gehele Russische volk tot uiting te brengen.

De Duitsers in Italië bieden iets krachtiger weerstand ten Noorden van Rome, maar de Geallieerden wisten niettemin een belangrijk kruispunt van wegen in te palmen. Ook het achtste leger maakt goed voortgang door de bergen en langs de kust van de Adriatische Zee. De Geallieerde luchtmacht blijft nog overal krachtig toeslaan, hoewel haar verrichtingen thans minder belangstelling genieten als gevolg van de strijd op het land.

De Russen bevinden zich al binnen 50 kilometer van Viipuri na hun doorbraak op de Karelische landengte en blijkens berichten uit Moskou heeft het Rode leger ook elders langs de Finse grenzen het offensief geopend.

Van de strijd in de Stille Oceaan worden thans de resultaten gemeld van de aanval, welke door Noordamerikaanse vlootstrijdkrachten gedaan werd op de Marianen. Ook duren de bombardementen op Japanse bases in de Carolinen en het gebied van Nieuw Guinea voort. Het vliegveld Mokmer op Biak is thans in gebruik genomen door de Geallieerden.

Bonaire eert onzen landsheld Brion.

Op 16 Juli 1816 verscheen Pedro Luis Brion, onze Curaçaose held, voor het eiland Bonaire met zijn schepen. Het was gedurende de vrijheidsstrijd van Venezuela en voor Bonaire lag eveneens de golet „Indio Libre" met Simon Bolivar aan boord. Venezuela's en Curaçao's helden hebben toen op het mooie eiland Bonaire gezamenlijk overlegd wat verder te doen. Besloten werd, dat Brion naar de Verenigde Staten zou gaan om te trachten aan geld te komen.

Brions betekenis voor de krijgsgeschiedenis van ons staatsdeel is reeds vaker belicht. Hij won de slag bij de Cabrietenberg in 1805, had een groot aandeel in de vrijheidskrijg van Venezuela, hij won de slag bij Barcelona in 1814, geraakte persoonlijk bevriend met den Bevrijder (Bolivar noemde Brion „den besten vriend van Amerika"), en kort nadat hij de titel van Admiraal gekregen had, pleegde hij persoonlijk overleg met Bolivar op Bonaire. Thans zal de eerste naar een landskind te benoemen Kazerne op Bonaire aan hem worden gesticht. Hierover werd ons het volgende artikel toegezonden:

Over enkele dagen zal op Bonaire een bizondere plechtigheid plaats hebben, die de volle aandacht van eenieder op dit rustige en schone eiland heeft.

Een kazerne werd gebouwd te Kralendijk ten behoeve van het Garnizoen en de Bewakingsdienst van het Interneringskamp, welke binnenkort in gebruik zal worden genomen.

Vanzelfsprekend is er naar een passende naam voor het fraaie gebouw gezocht en de keuze viel op die van een landskind, een groot Curaçaoënaar, nl. **Pedro Luis Brion**, wiens naam op Bonaire weliswaar prijkt op het bordje van een vrij onaanzienlijk zijwegje van de Bredestraat te Kralendijk, doch wiens nagedachtenis in het Staatsdeel Curaçao nog nimmer kon worden geëerd op de plaats, waar zulks het meest voor de hand ligt, nl. als naam van een militair gebouw. Aldus heeft Bonaire in deze het primeur.

Het was de laatste jaren in Nederland, toen het aantal militaire kazernes aanmerkelijk werd uitgebreid, een goede gewoonte geworden, om bij de naamgeving, naast de namen van leden van ons Oranjehuis, op de voorgrond getreden hebbende mannen te eren, die zich in militaire zin verdienstelijk hadden gemaakt. Zo waren er in Nederland in 1939 ongeveer 28 kazernes, de namen dragende van Officieren van de Landmacht.

Wij lazen hieromtrent in een Nederlandse militaire uitgave 1):

„Groot is het aantal van hen, die zich in de loop der eeuwen op bizondere wijze voor onze landsverdediging verdienstelijk hebben gemaakt. De Koninklijke Landmacht heeft vele hunner geëerd door hun namen te verbinden aan de thans in gebruik zijnde kazernes. Ook de kazernes, welke ten behoeve van de tegenwoordige legeruitbreiding in aanbouw zijn, zullen de namen dragen van mannen, wier grote verdiensten hun aanspraak geven op een dergelijke onderscheiding. Voor zover in de laatste jaren namen van kazernes zijn gegeven, is van deze gebeurtenis een oorkonde opgemaakt, waarin tevens in het kort de militaire verdiensten van de betrokkenen zijn gememoreerd".

Dit was de gedachte, waarop de naamgeving van de Brionkazerne op Bonaire werd gegrond en ook de gebruikelijke oorkonde, die door toedoen van de Dienst van O. en O. werd vervaardigd, zal aanwezig zijn en ter plaatse worden ingemetseld door Zijne Excellentie den Gouverneur van Curaçao, die Zijn spontane toestemming tot deze naamgeving gaf.

De text van deze oorkonde luidt als volgt:

„Bij Besluit van Zijne Excellentie den Gouverneur van Curaçao is bepaald,
dat deze kazerne de naam zal dragen van
Brion-kazerne,
naar den Kapitein der Nationale Garde te Curaçao.
Pedro Luis Brion,
tevens Admiraal der Zeemacht van Groot Colombia.
Geboren 6 Juli 1782
overleden 23 September 1821.
Het is op de nagedachtenis van dezen waren krijgsman, dat de traditie van de huidige Curaçaose Weermacht kan worden gebouwd.

Immers hij was het, die op 17 jarige leeftijd als vrijwillig soldaat in de Napoleontische tijd in Noord-Holland zijn militaire loopbaan begon om deze als Admiraal van Groot Colombia te beëindigen.

1) „Op de pers voor Neerlands Onafhankelijkheid" — Nederlandse Keurboekerij N.V. Amsterdam 1939 — blz 57 e.v.

Voorts zette hij zijn verdere schreden op het oorlogspad op Curaçao, in een eenvoudige, doch tactisch zeer juiste, manoeuvre met een compagnie Curaçaoenaars, rondom de Cabrietenberg in 1805.

Maar zijn daden gingen veel verder dan dit kleine territoir en hij is één van die mannen geweest, die een machtig aandeel hadden in de bevrijding van de thans zo belangrijke Republieken op het Zuidamerikaanse vasteland, Venezuela en Colombia.

Aan dezen Curaçaoënaar van formaat, den boezemvriend en evenknie van den groten Simon Bolivar, is deze oirkonde gewijd en ingemetseld in de muur achter de gedenkplaat aan dit gebouw op de 17 Juni van het jaar 1944, door Zijne Excellentie den Gouverneur van Curaçao, Dr. Piet A. Kasteel.

Kralendijk, 17 Juni 1944.
De Alg. Militair Commandant
Oudst Aanwezend Zeeofficier,
De Schout bij Nacht,
C. J. Baron van Asbeck".

Werd bij de naamgeving van de Brion-kazerne aan de huidige Curaçaose Weermacht een lichtend voorbeeld gegeven, ook de locale sfeer van Bonaire werd niet vergeten en het is in de cantine van het nieuwe gebouw, dat Bonaire's verdienstelijkheden zullen worden belicht.

Een drie bij anderhalve meter grote, op de muur geschilderde wandkaart, geeft Bonaire's geografische positie aan en daaronder prijkt Bonaire's schoonheid en weelde in de vorm van een zoutwateraquarium, dat een getrouwe afspiegeling tracht te zijn van de zeebodem rondom dit Nederlands gebied en waarin de schoonste koralen, wieren en edele vissen bijeen werden ge-

bracht door een kenner, die zijn schatten opdook van uit de diepte van de Caraïbische Zee tot bijna 10 meter.

Een schilderij-copie van een portret van Luis Brion, dat eerst Habaai en daarna enkele maanden Suffisant verrijkte, vond thans een ereplaats in deze cantine, geflankeerd door een uitvoerige beschrijving van Brion's verdiensten en een kaartje van de Cabrietenberg en omgeving op Curaçao.

Bonaire's producten vinden wij aan de overkant, waar Aloe, Zout, Dividivi, houtskool en huiden te vinden zijn in een vitrine, met de uitvoercijfers erbij, terwijl onder deze vitrine plaats is ingeruimd voor 45 verschillende houtsoorten, alle voorkomende op Bonaire en met veel zorg en moeite door den eigenaar van de plantage Washington op Bonaire, den Heer Herrera, bijeengebracht.

Aan de wanden fleuren schijven brazilhout met haar prachtige vlammen de grote vlakken op en twee dekschilden van Bonairiaanse zeeschildpadden zijn opgehangen onder de foto's van Hare Majesteit de Koningin en Hare Koninklijke Hoogheid Prinses Juliana.

De Curaçaose Weermacht zou geen echte weermacht zijn; indien zij haar opvoeding verloochenen zou en daarom is boven de cantine-bar een groot bord aangebracht met artikel 1 van de „Baksorder" van de Koninklijke Nederlandse Marine in de papiamentse taal, het artikel van de „de wensen van Hare Majesteit de Koningin", een artikel, dat haar door de Mariniers met de militaire paplepel ingegoten is.

Een paar wandlampjes uit de huizen van een 37 mm. antitankkanon vervaardigd, geven het zaaltje de zo noodzakelijke sfeer.

Van alle zijden werd aan de aankleding van de Brion-kazerne medegewerkt en niet in het minst van de zijde van de bevolking van Bonaire zelf, die tezamen met de schutters op Bonaire trots wil zijn op dit nieuwe gebouw, dat een geriefelijke en leerzame woonplaats voor het Bonairiaans garnizoen zal worden.

Moge de ware betekenis ervan in ruime kring worden begrepen en moge de Brion-kazerne in meer dan één opzicht een aanwinst voor Bonaire zijn!

G. S.

VERLOOFD

G. M. Bomberg

en

Felix S. Mamber.

Curaçao, 14—6—'44.

(Vervolg van pag. 1).

volkomen geblokkeerd, zoals de Britten dit een eeuw geleden ook gedaan hebben [dit is dan een ruime eeuw, de blokkade dateert uit de strijd tegen Napoleon en was bedoeld als représaille tegen het Continentaal Stelsel — Red.]. Kleine patrouillevaartuigen zoeken naar de Duitse boten, wanneer zij het wagen naar buiten te komen.

De scheepvaartverbindingen werden flink geconvoyeerd door motorboten en torpedojagers. (Geallieerde Hoofdkwartier, (AP) 14.6).

Veldmaarschalk Erwin Rommel bestudeert een kaart met zijn Generaals in zijn nieuw anti-invasie hoofdkwartier in Frankrijk, volgens het Duitse onderschrift, dat deze foto vergezelt. De foto werd via Stockholm ontvangen. Hieruit blijkt wel, dat Rommel de Duitse verrichtingen leidt.

Buitenland.

INTERESSANTE VERKLARINGEN VAN LORD VANSITTART.

Lord Vansittart, een bittere tegenstander van vredesvoorwaarden voor Duitsland, heeft verklaard, dat de Geallieerden gedwongen werden Woodrow Wilsons veertien punten in Wereldoorlog I te aanvaarden door de bedreiging, dat de Verenigde Staten anders een afzonderlijke vrede met Duitsland zouden sluiten. De vroegere Onder-Secretaris van Buitenlandse Zaken daagde degenen uit, die beweren, dat de veertien punten de vorige oorlog hielpen verkorten, in een brief aan de Londense „Times".

„Vóór het einde van de vorige oorlog haalde Kolonel House (adjudant van den Noordamerikaansen President) de Geallieerden over de veertien punten te aanvaarden, door te dreigen met een afzonderlijke vrede. Wij gaven toe om na de oorlog een hoop last te krijgen welke niet gedeeld werd door de Verenigde Staten", zeide Lord Vansittart. „In deze oorlog drongen vele Duitsers er bij ons op aan de oorlog te verkorten door voorbarig en slechts overwogen beloften. Zij hadden veel succes in het kleuren van de algemene toon van de Geallieerde propaganda met een voortdurende toegeeflijkheid".

Vansittart zeide, dat de bewering volgens welke de Duitsers door de veertien punten minder bereid zouden zijn tot het bittere einde te vechten „onwaar" is. Hieraan voegde hij toe: „Zij vechten tot het bittere einde.

Hun positie was hopeloos en onherstelbaar toen zij onwillig toestemden. En de veertien punten werden verworpen door elke publieke opinie in Duitsland" (Londen, (AP) 12.6).

WAT MACARTHUR MELDT.

Het communiqué uit MacArthurs Hoofdkwartier deelt mede, dat patrouillevliegtuigen een vijandelijk schip hebben gebombardeerd nabij de Oostkust van het eiland Halmahera en een vijandelijk transportvliegtuig neerschoten.

„De strijd op het eiland Biak in Nederlands Nieuw Guinea heeft op bevredigende wijze voortgang. De vijand wordt verdreven uit sterktepunten en kanonstellingen ten Westen van het vliegveld Mokmer. Bommenwerpers en gevechtsvliegtuigen bombardeerden de vijandelijke concentraties achter de linies. Bij Hollandia, Aitape, Sarmi en andere plaatsen langs de kust van Nieuw Guinea werden nog enkele honderden Japanners gedood. Er werden ook gevangenen genomen en vele uitgehongerde Japanners werden gevonden.

Het eiland Palau in de Carolinen wordt dag en nacht onderworpen aan bombardementen. Er werd nog meer schade aangericht aan de installaties en geparkeerde vliegtuigen. 2 Van de 15 vijandelijke vliegtuigen die poogden de aanvallers te onderscheppen werden neergeschoten. Een vliegtuig wordt vermist. 24 Japanse vliegtuigen werden op de grond vernield. Voorts werden nog bombardementen uitgevoerd op Truk, Kavieng op Nieuw Ierland, Rabaul op Nieuw Guinea en Buka op Bougainville. (Geallieerd Hoofdkwartier op Nieuw Guinea, (AP) 12.6).

* * *

Het communiqué van Generaal MacArthur meldt, dat middelzware bommenwerpers in de Geelvink-baai vier vijandelijke vrachtschepen van 2000 ton elk en drie kustvaartuigen in de grond hebben geboord. Een ander schip van 2000 ton werd tot zinken gebracht of ernstig beschadigd. Op Biak is het vliegveld Mokmer thans in gebruik genomen door de Geallieerden. Over een uitgebreid gebied werden luchtbombardementen uitgevoerd. Op Palau werd nog meer schade aangericht. Ook Truk werd aangevallen en verder doelen langs de kust van Nieuw Guinea, in de Bismarck Archipel en de Salomons eilanden. (Geallieerd Hoofdkwartier op Nieuw Guinea, (AP) 13.6).

18 JAPANSE SCHEPEN IN DE GROND GEBOORD.

De Noordamerikaanse marine maakt bekend, dat nog 18 schepen tot zinken zijn gebracht in de wateren van de Stille Oceaan en het Verre Oosten, als volgt: een grote tanker, een middelgroot transportschip, zes middelgrote vracht-transportschepen, zes middelgrote vrachtschepen en vier kleine vrachtschepen. (Washington, (AP) 12.6).

BOMBARDEMENTEN IN DE STILLE OCEAAN.

Vliegtuigen van Noordamerikaanse vliegdekschepen hebben voor de tweede achtereenvolgende dag aanvallen gedaan op de eilanden Guam, Rota, Tinian en Saipan in de Marianen. Truk werd aangevallen door Liberators van het leger.

Ook Ponape, het Oceaan-eiland en Nauru werden gebombardeerd door vliegtuigen die van bases op het land opstegen. (Pearl Harbor, (AP) 12.6).

* * *

Een bekendmaking van de Noordamerikaanse marine in de Stille Oceaan zegt, dat 30 ton bommen geworpen is op de vliegvelden en bases voor watervliegtuigen in de atol van Truk. De eilanden Nauru, Oceaan en Ponape werden ook gebombardeerd door de Noordamerikaanse luchtmacht. Gevechtsvliegtuigen en duikbommenwerpers van de marine en de mariniers vielen nog Maloelap, en Wotje in de Marshall-groep aan. (Pearl Harbor, (AP) 13.6).

HET ITALIAANSE CABINET.

Het cabinet van Bonomi is als volgt samengesteld:

Umberto Tupini, Christelijk Democraat, Justitie; **Marceily Seleri,** Liberaal, Kanselier van de Schatkist; **Aye Siglienti,** Actie Partij, Financiën; **Giovanni Gronchi,** Christelijk Democraat, Nijverheid, Handel en Arbeid; **Vauste Gulle,** Communist, Landbouw; **Pietro Mancini,** Socialist, Openbare Werken; **Francesco Cerrabena,** Arbeids Democraat, Verkeer; **Guido di Huggere,** Actie Partij, Onderwijs; **Graaf Castai,** Liberaal, Oorlog en Luchtvaart; **Raffaele de Courten,** Marine.

De volgende personen zijn Mnister zonder portefeuille: **Palmiro Tegliatti,** Communist; **Benedetto Croce,** Liberaal; **Graaf Carlo Sforza,** Actie Partij; **Mouccio Ruini,** Arbeid Domecraat; **Alcide de Gaspari,** Christelijk Democraat; **Alberto Cianca,** Actie Partij en **Guiseppe Haragat,** Socialist.

Onder-Secretarissen.

Dan zijn er nog devolgende onder-secretarissen: Sergio Feno Altea, Actie Partij, Voorzitter van de Raad; Guiseppe Spattaro, Christelijk Democraat, Pers en Informatie; Canevari, Socialist, Binnenlandse Zaken; Visconti-Venesta, geen partij, en Renato Morelli, Liberaal, beiden onder-secretaris voor Buitenlandse Zaken en de Italianen in het buitenland; Manos, Arbeids Democraat, Schatkist: (naam onduidelijk). Financiën; Bassano, Arbeids Democraat, Justitie; Matalla, Christelijk Democraat, Onderwijs; Melineli, Communist, en Cesta, Socialist, beiden onder-secretaris voor Nijverheid, Handel en Arbeid; Bergami, Liberaal, Landbouw; Bruno, Actie Partij Openbare Werken; Cori, Socialist, Koopvaardij; Erveline, Christelijk Democraat, Spoorwegen en Posterijen; Ramirez, Actie Partij, Marine; Palelmo, Communist, en Scialoju, Arbeids Democraat, beiden onder-secretaris voor Oorlog en Luchtvaart. (Rome, (AP) 13.6).

GEEN VREES VOOR DE BASES.

Cordell Hull heeft de verzekering gegeven aan Zuidamerikaanse landen, dat zk niet behoeven se landen, dat zij niet behoeven ten de bases willen behouden, die in deze landen werden gebouwd. Hij verklaarde op een desbetreffende vraag, dat er in dit opzicht noch plannen bestaan, noch voorstellen gedaan werden, die een dergelijke vrees wettigen; de bases werden in wederzijds overleg en ten voordele van beide overeenkomende partijen aangelegd.

Duitse gevangenen worden bewaakt door Canadese soldaten bij een spoorwegstation ergens in Frankrijk, na de landingen een week geleden.

TE KOOP.

1 Slaapkamer ameublement
4 Ledikanten
2 Liberthy Stoelen
1 ronde tafel
1 ovale tafel
1 Boekenkast
1 buitenzit
1 Spiegel.

Salinja Abao 158. Straat tegenover Limonade fabriek Neerlandia, 6de huis rechts.

Tusschen 4 — 7 nm.

KAMER GEZOCHT

met of zonder pension of meubels, door HEER ALLEEN.

Brieven letters S.J. aan de Administratie.

BIEDT ZICH AAN:

een Dame, als Typiste of Stenotypiste

(op boekhoudkundig gebied niet vreemd.) Mulo opleiding.

Brieven onder letter E. Bureau v.d. blad.

DE HEER EN MEVROUW

O. A. Ernst (Ee Cairo)

geven met blijdschap kennis van de geboorte van hun dochter

Myrtha Claire

St. Elisabeth Gasthuis 7 - 6 - 44.

Openbare Verkooping.

Op Zaterdag, 17 Juni 1944, des morgens om 9 uur, zal ten kantore van „De Curaçaosche Hypotheekbank" aan de Breedestraat (P) alhier, ten overstaan van notaris Mr. A. A. G. Smeets volgens plaatselijk gebruik worden verkocht:

het dubbelwoonhuis Johan de Laetstraat 2 en 4, bevattende twee woningen, elk verhuurd voor f 45.— p.m..

De voorwaarden van bovengenoemde verkooping liggen van heden af ten kantore van genoemden notaris op de gewone kantooruren ter inzage.

Kijkdag Donderdag 15 Juni en Vrijdag 16 Juni 1944, des namiddags van 3 — 5 uur.

Timmerlieden en machinale houtbewerkers gevraagd

Aanmelden: TIMMERFABRIEK, A. H. NOOYEN Brugweg 24.

GELSENKIRCHEN AANGEVALLEN.

Vannacht is Gelsenkirchen in West-Duitsland aangevallen door de Raf. In Gelsenkirchen zijn fabrieken voor synthetische oliën (Londen, (AP) 13.6).

LEOFOLD NAAR DUITSLAND ONTVOERD.

Belgische gezagsdragers te Londen zeiden, dat Zijne Majesteit de Koning der Belgen Leopold door de Duitsers van Brussel naar Duitsland is ontvoerd bij wijze van veiligheidsmaatregel. Sedert de invasie begonnen is, heeft Leopold zijn paleis, dat onder sterke Duitse bewaking werd gesteld, niet mogen verlaten. Leopold is technisch de Opperbevelhebber der Belgische heirscharen en daarom een krachtig aantrekkingspunt voor de Belgische weerstand. (Londen, (AP) 13.6).

Laatste Nieuws.

— **De Partijgenoten** hebben de versterkte plaats Loparevo in het Oosten van Bosnië veroverd na een slag van zeven uren. De troepen in het offensief hebben een grote hoeveelheid oorlogsmateriaal veroverd en dwongen den vijand de bases in West-Bosnië, Glamoc en Drvar, te ontruimen.

— **De Geallieerde** luchtmacht heeft heden de olie-raffinaderij te Emmerich in Duitsland aangevallen, terwijl doelen in Frankrijk en België bestookt werden. O.a. werden vliegvelden in de omgeving van Parijs bestookt. Verder werden Brussel en Eindhoven aangevallen.

— **Het Duitse** communiqué beweert, dat Duitse pantserstrijdkrachten ten Oosten van de rivier de Orne zijn doorgedrongen in het Geallieerde strandhoofd en hevige verliezen aan de Geallieerden hebben toegebracht.

— **De Duitse radio** gaf toe, dat de Noordamerikaanse troepen oprukken op stukken land, die niet onder water gezet werden en zijn doorgedrongen in de Duitse linies ten Noord-Westen van Carentan. Hierbij zouden zij een aantal dorpen genomen hebben. Ook werd toegegeven, dat de stad illy niet in Duitse handen is.

China's eerste Vliegster ontvangt de Curaçaose pers.

Zij zal hier lezingen houden.

In het luchtige Consulaat van Dr. Zaubeh Sje heeft Mejuffrouw Lee Ya-ching „China's Eerste Dame van de Lucht", gisterenmiddag een persconferentie gehouden om het doel van haar bezoek aan Curaçao uit te leggen.

Gelijk wij Maandag reeds meldden arriveerde de vliegster hier Zondag uit de Venezolaanse hoofdstad. Zij zal hier vertoeven tot Vrijdag aanstaande waarna zij haar reis zal voortzetten naar Trinidad.

Mejuffrouw Lee Ya-ching maakt een rondreis voor de United China Relief Fund, welke het tot haar taak maakt de nood in China te lenigen. Na alle grote steden van de Verenigde Staten en Canada bezocht te hebben zal zij thans door Zuid- en Midden-Amerika trekken. Haar vliegtuig, een „Beachcraft", heeft zij echter in New York achtergelaten en zij reist nu met de K.L.M. en de P.A.A.

Het eerste doel van deze reis is om de belangstelling voor China te wekken en bij de mensen van dit Halfrond een grotere kennis voor dat grote land met zijn ruim 450 millioen inwoners te scheppen door lezingen.

Hier zal zij e.a. spreken voor de Curom om 20.50 uur hedenavond, voorts voor de Rotary en Donderdag om 17 uur in het Theater Brion voor alle belangstellenden onder auspiciën van de Vrouwen Organisatie Curaçao. Hedenmorgen om 10 uur sprak zij voor haar landgenoten in het Theater Roxy.

Op het program staan dan nog autoritten, een bezoek aan de Isla, een diner met de Chinezen enz. Gisterenmorgen werd Mejuffrouw Lee door Zijne Excellentie den Gouverneur ontvangen, die zich een half uur lang met haar onderhield. „De Gouverneur is zeer hartelijk en charmant", verklaarde zij aan de pers.

Consul Dr. Zaubeh Sje deelde mede, dat Mejuffrouw Lee zelf geen gelden voor China zal inzamelen. Mogelijk zal hier een comité gevormd worden voor dat liefdadige doel.

Of de vliegster op weg van Trinidad naar Brazilië ook Suriname zal aandoen wist zij nog niet. Maar op aandringen vooral van Mr. Elias beloofde zij daarvoor moeite te zullen doen. Aruba kon zij niet meer bezoeken wegens gebrek aan tijd maar op doorreis naar Curaçao toefde zij er een kwartier.

Op haar vliegtochten ten behoeve van de United China Relief Fund heeft Mejuffrouw Lee in haar eentje al meer dan 80.000 kilometer gevlogen. Dit is echter in het geheel niet aan haar te zien. Ze is echt vrouwelijk en een schoonheid. In haar typische kledij deed zij denken aan de platen van Chinese kalenders die men in restaurants en elders wel eens ziet hangen.

Mejuffrouw Lee werd geboren in Hongkong. Ook heeft zij een tijd in Sjanghai gewoond. Behalve in China genoot zij haar opvoeding ook in Engeland.

Vandaar reisde zij naar Italie, Frankrijk, Zwitserland en Rusland.

In Zwitserland leerde zij vliegen en zij was de eerste vrouw van enige nationaliteit die een vliegbrevet haalde in Génève.

Verdere opleiding in het vliegen genoot zij op de Luchtvaartschool van Boeing in Californië. Op een oefenvlucht begon haar instructeur eens plotseling met het vliegtuig capriolen te maken waardoor Mejuffrouw Lee (in China gaat de familienaam vooraf aan de gegeven naam; Ya-ching betekent „gloed van zonsondergang") er uit viel en met haar valscherm in de baai van San Francisco terecht kwam. Zij wist zich echter boven water te houden en werd gelukkig gered.

Deze ervaring verminderde echter op generlei wijze haar belangstelling in de luchtvaart en in 1936 keerde zij naar China terug om de eerste vliegster van dat land te worden. Met een regeringsvliegtuig trok zij door geheel China om de belangstelling voor de vliegerij te wekken bij jonge Chinezen. Later werd zij benoemd tot instructrice op de eerste vliegschool voor burgers te Sjanghai. Nog later vloog zij voor China's Southwestern Airline.

Na het uitbreken der vijandelijkheden tussen China en Japan in 1937 deed Mejuffrouw Lee hospitaalwerk in Sjanghai tot de stad viel in handen der indringers. Zij organiseerde een noodhospitaal voor de gewonden en ontsnapte toen om haar werk in Canton voort te zetten. In deze periode zag zij de treurige toestanden waarin een deel van het Chinese volk leeft en zodoende heeft zij haar leven gewijd aan het verlichten van die noden.

In 1938 keerde Mejuffrouw Lee naar Amerika terug om met haar vluchten en lezingen gelden in te zamelen voor China. Haar charme kwam hierbij goed van pas.

Op de Canadesen maakte zij zelfs zoveel indruk, dat zij uitgenodigd werd om voor het Canadese Parlement te spreken. Zij was de eerste vrouw, wie ooit deze eer te beurt viel.

Wij hopen van harte, dat het bezoek van Mejuffrfouw Lee Yaching aan Curaçao volkomen succes zal hebben.

CURAÇAO.

VLAGGENDAG.

Vandaag is het Vlaggendag in de geallieerde wereld. In onze samenleving zal deze dag dit jaar niet zo uitbundig gevierd worden, maar naar wij vernemen zal in het Noordamerikaanse leger kamp hedenavond bij het strijken van de vlag een kleine plechtigheid plaats vinden: een parade, toespraakje en gebed.

LEZING PATER VAN DER VELDT.

Degenen die gisteren avond thuis gebleven zijn vanwege de verduistering en niet naar het R.K. Zeemanshuis zijn gegaan, waar Prof. Dr. Jacob van der Veldt O.F.M. zou spreken over „Wat de regering voor alles nodig heeft", hebben iets, of beter: veel gemist. De lijezing werd gehouden onder auspiciën van de Vereniging Mgr. Niewindt, welker waarnemend voorzitter John H. Sprockel de vergadering opende met te reveleren, hoe Dr. de la Try Ellis in December de hoop had uitgesproken Pater van der Veld nogmaals op Curaçao te mogen horen en hoe deze hoop in vervulling is gegaan.

Pater van der Veldt behoeft als spreker geen introductie. Zijn redevoeringen munten uit door logische opbouw en door de prettige wijze waarop Professor weet te spreken. Een merkbare stilte heerste dan ook in de zaal, waar vele katholieke en niet-katholieke vooraanstaande mensen uit Willem-en Emmastad waren samengekomen om den Professor te beluisteren. Ook was aanwezig de Pastoor der parochie, Pater van den Elsen, en verschillende pastoors en paters uit omliggende parochiën, fraters en wat vooralprettig was te zien, zovele jongeren.

Wij zullen ons onthouden van een verslag, omdat Professor van der Veldt heeft toegestemd in ons verzoek de lezing in artikelvorm voor ons blad te bewerken. De lezers zullen haar dus de volgende week zelf kunnen lezen. Pater van der Veldt is een scherp spreker en veel wat hij zeide, moest allang gezegd zijn.

Met de ruime en brede visie, die men van dezen spreker gewend is, schetste hij de algemeen-christelijke grondslag waarop het regeringsbestel gebouwd dient te worden. Toen gelegenheid tot vragen gegeven werd sprak Dr. W. W. de Regt ongetwijfeld namens alle aanwezigen, toen hij zeide, weinig te kunnen zeggen, „omdat ik het er zo roerend mede eens ben."

De waarnemend-voorzitter in zijn dankwoord uitte de hoop den Professor gedurende zijn verblijf op Curaçao nogmaals te mogen horen.

GEGADIGDEN VOOR DE PROEFWONINGEN.

De Gouvernements-Persdienst meldt ons:

Het Hoofd van het Bureau voor Sociale en Economische Zaken tot wien men zich moet richten, indien men in aanmerking wenst te komen voor een Gouvernements-woning, heeft tot heden reeds meer dan 130 (een honderd en dertig) aanvragen ontvangen van personen, die een der vijf huizen wensen te huren, welke door het Gouvernement op Mundo Nobo gebouwd werden, terwijl dagelijks nog vele verzoeken binnenkomen. Onder genoemd aantal zijn inbegrepen, de verzoekschriften, die aan andere autoriteiten verzonden, doch door laatstgenoemden aan Sociale Zaken doorgezonden werden.

Het ligt in de bedoeling van voornoemd Hoofd om de binnengekomen verzoekschriften te schiften, waarbij natuurlijk alleen zij. die het dringendst een huis nodig hebben, in aanmerking komen. Bij deze personen zullen enkele zijn, die in de allereerste plaats geholpen moeten worden, omdat zij in de letterlijke zin van het woord geen dak boven het hoofd hebben, waarna de overblijvende huizen verloot zullen worden tussen de overige personen van laatstbedoelde groep.

WIJ SLIEPEN.

Dezer dagen schreven wij dat niemand weet hoe de verduistering aangekondigd en dat het afgesproken seintje mét het licht niet werd gegeven. Iemand — een niet-militair — was zo vriendelijk ons op de onjuistheid van deze mededeling te wijzen. De persoon in quaestie was toevalligerwijze Zondagmorgen al voor vijf uur op en had het licht aan. Omstreeks 5 uur in de morgen werd inderdaad het seintje gegeven. Wij moeten eerlijk bekennen, dat wij toen sliepen en dat zullen de meesten wel gedaan hebben op dat moment. Leve het reglement,

Sir Arthur Tedder.

Rommel werd in Afrika niet afdoende verslagen.

Waarnemend Opperbevelhebber, de man die na Eisenhower komt, is Sir Arthur Tedder, een van de weinige mensen die met bijtende scherpte Churchill de waarheid durft zeggen. Tedder is 56, studeerde aan het Magdalene College te Cambridge, hij houdt van Shakespeare, speelt rugby, was ambtenaar op de Fiji-eilanden, ging in 1916 bij het Royal Flying Corps, waaruit later de Raf ontstond.

Hij heeft vele baantjes gehad, maar was meestal leraar. Hij doceerde aan het Marine College, het Keizerlijke Defensie-College, was Directeur van Opleidingsschool van de Luchtmacht, later Directeur-generaal voor het onderzoek aan het Ministerie van Luchtvaart. Daarna ging hij naar Egypte, waar hij nooit te vinden was, omdat hij de gehele administratie door zijn assistent Maxwell Drummond liet opknappen en zelf door de woestijn toog met Arthur Coningham. Tedders enige liefhebberij is te schetsen. Hij schetste in Noord-Afrika van begin tot einde, zond alles aan zijn vrouw, een Australische met wie hij 28 jaren gehuwd was. Zij kwam om het leven door een vliegongeval. Toen Tedders oudste zoon in een luchtgevecht boven Engeland omkwam, nam Tedder Sr. zijn schetsboek, trok zich op een onbekende plaats terug en kwam na enkele dagen te voorschijn om zijn werk voort te zetten. Zijn scherpe tong was nog scherper geworden. Tedder heeft nog twee kinderen, een dochter in de Waaf en een zoon op school.

VERDUISTERING OPGEHEVEN.

Naar men van bevoegde zijde ons mededeelt is de verduistering vanheden te beginnen opgeheven.

SURINAME.

DE AANKOMST VAN TROEPEN UIT SURINAME EN CURAÇAO IN AUSTRALIË.

Joke Currie houdt niet van Japanners!

Ergens in Australië. 5 Juni. Het contingent Surinaamse en Curaçaose troepen, dat in Australië arriveerde, bestaat, zo meldt Aneta nader, voor het grootste deel uit Surinaamse vrijwilligers en voor een kleiner deel uit beroepssoldaten van het Koninklijk Nederlands Indisch leger, die laatstelijk te Curaçao gestationeerd waren.

Onder de troepen bevinden zich Europese Nederlanders, Creolen, Javanen en Brits Indiërs.

Toen de Surinaamse troepen arriveerden in de niet nader genoemde Australische haven, stonden allen aan dek van het transportschip met de stalen helm op, terwijl het schip de haven binnenvoer.

De officieren en andere hogergeplaatsten begroetten hartelijk de Nederlandse officieren en anderen die in de haven waren samengekomen om het contingent te verwelkomen. Luitenant Meyer *) en Kapitein M. G. Schram de Jong, die reeds officier was in Nederlands Indië vóór de invasie, gingen als eersten aan boord.

De soldaten waren blij dat het eerste gedeelte van de tocht thans achter de rug was en spraken de hoop uit, dat zij nu spoedig in Java zullen arriveren. Zij zullen hun verdere opleiding genieten in een Australisch kamp, voordat zij in de werkelijke strijd tegen de Japanners worden ingezet.

De jongens omringden de oorlogscorrespondenten, die voor deze gelegenheid naar de haven waren gekomen, teneinde het laatste nieuws te vragen omtrent de oorlog in de Atlantische Oceaan en stelden tal van vragen over de plaatselijke toestanden.

Een officier stak zijn hoofd door een patrijspoort en riep: Hoe maken de Russen het? Toen hem gezegd werd, dat de Russen in Roemenië voortrukken, zei hij, dat dit het beste nieuws is, dat hij in lange tijd heeft gehoord.

De Javanen uit Suriname, zo meldde een der correspondenten, zijn gewapend met semi automatische geweren, klewangs- drie voet lange, vlijmscherpe zwaarden- en toonden heel duidelijk, hoe zij van plan zijn die wapenen te gebruiken toen zij een spontane demonstratie gaven.

Allen hebben een opleiding gehad van meer dan een jaar in Suriname, in het biezonder voor de strijd in de wildernis. De mannen, zo vertelden de oorlogscorrespondenten verder, verlangen er naar om de strijd met de Japanners aan te binden. De Javanen die grotendeels als landbouwers in Suriname werkzaam waren, toonden zich evenals de anderen zeer enthousiast.

De infanterist Soekardi, afkomstig uit Kediri, infanterist Hardjo Soedarmo van Djokja, sergeant Marta van Banjoemasvader van vijf kinderen — corporaal Soedijono van Semarang, verklaarden niets meer te verlangen dan de Japanners uit te roeien. Een hunner zei, terwijl hij met de hand over zijn klewang streek, dat hij ze „graag in stukken zou willen snijden".

Corporaal Joke Currie uit Suriname, verklaarde, dat hij zich vrijwillig aanmeldde, omdat hij „niet van de Japanners houdt".

Officier van gezondheid. Luitenant J. Schungel, verklaarde, dat hij naar Australië was gegaan omdat hij hier nuttig werk hoopte te kunnen doen voor de Nederlandse zaak.

De manschappen wisselden sigaretten met de havenarbeiders terwijl zij daarna in de trein stapten op weg naar hun kampement, dat verscheidene honderden mijlen van de havenplaats ligt.

(Uit de Surinaamse Pers).

*) Vermoedelijk is hier bedoeld: Luitenant Kolonel Meyer, vroeger commandant in Suriname.

Canadese troepen houden de wacht over de eerste Duitse gevangenen, die genomen werden bij de Geallieerde invasie van Frankrijk. Gewonde soldaten worden behandeld op de achtergrond en geheel rechts is een Duits kust fort van beton, dat door de aanvallers buiten werking werd gesteld.

„OM NEERLANDS TOEKOMST" — III.

Het Rooms Katholieke Standpunt.

De Katholieken zijn in vaderlandsliefde en bereidheid tot offers niet achtergebleven. Vooral in Orthodox-protestantse kringen heerste in den beginne nog altijd veel misverstand omtrent de bedoelingen der katholieken en er werd te weinig moeite gedaan — van weerskanten — dit misverstand op te helderen. Vooral de strenge afscheiding, die de katholieken op maatschappelijk en kerkelijk gebied veelal toepasten, is vaak verkeerd uitgelegd; men leidde er uit af, dat wij een aparte positie in ons land willen innemen, alsof wij eerst onze eigen katholieke belangen wilden regelen en veilig stellen en daarna pas voor de algemene vaderlandse belangen oog hadden. Vele katholieken zijn thans tot het inzicht gekomen, dat de scheidingslijnen vroeger te scherp zijn getrokken.

Dat de katholieke Nederlanders Nederlanders zonder meer ..n, is thans aan geen twijfel meer onderhevig. Aan gijzelaars, gevangenen, slachtoffers der concentratiekampen, gefusilleerden ..., hebben zij ruimschoots hun aandeel geleverd. Boeren, arbeiders, onderwijzers, intellectuelen, geestelijken en leken, allen hebben zich over het algemeen, zoals de overgrote meerderheid van ons volk goed gehouden, niet te vergeten ook de katholieke jeugd, waaruit blijkt, dat deze op onze katholieke scholen een waarlijk vaderlandse opvoeding genoten heeft.

Het katholieke volksdeel heeft zich unaniem en geestdriftig achter de Bisschoppen geschaard. Het was al spoedig duidelijk, dat de katholieken niet zouden wijken, doch dat zij hun vaderlandse plicht zouden vervullen tot het eind toe.

De internationale band der katholieken heeft hen dus in geen enkel opzicht belet goede vaderlanders te zijn, hoezeer sommigen dit misschien ook gevreesd hadden. Merkwaardig was trouwens die vrees, eigenlijk iets specifiek Nederlands; — heeft bijv. ooit iemand getwijfeld aan de vaderlandsliefde van de katholieke Fransen of Spanjaarden?

Wij nemen geen kwade trouw aan bij het gros der individuele personen, ook zien wij niet over het hoofd, dat de katholieken zelf gedeeltelijk schuld hebben aan deze stemming. Maar de geschetste houding tegenover de katholieken bestaat, en als zij blijft bestaan, zal ze een ernstige hinderpaal blijven vormen voor een goede hartelijke en vruchtbare samenwerking.

Het is een ongelukkige, onbewezen en onbewijsbare opvatting in vele anti-katholieke kringen, dat onze natie een protestantse natie is. Men schijnt niet te voelen, dat deze opvatting grievend tegenover de katholieken is. Hoe was het mogelijk, dat Professor Paul Scholten tijdens de bezetting zijn rede hield in de aula der Amsterdamse Universiteit over de Hervorming en daarin lanceerde, dat Nederland eigenlijk pas in en door de Hervorming Nederland geworden is? Het is nodig, hier ook openlijk te zeggen, dat de Kerstrede van Hare Majesteit de Koningin van Kerstmis 1941 op het katholieke volksdeel een pijnlijke indruk gemaakt heeft.

De katholieken hebben er recht op, dat, aan hun vaderlandsliefde nooit meer getwijfeld zal worden, zij zouden dat ook niet verdragen. Dit is een teer punt.

De tweede stelling.

De liefde tot het Oranjehuis is onder de katholieken tijdens de bezetting zeer verlevendigd.

Het is niet te ontkennen, dat zij voor de oorlog in sommige streken koel was, zeker in Limburg, min of meer ook in Brabant. Dit is grotendeels historisch te verklaren, maar ook zijn hieraan gebrek aan tact, het niet ontzien van gevoeligheden, het laten voorbijgaan van goede gelegenheden, niet vreemd geweest. Thans valt een warme en diepe genegenheid voor de Koningin en het Koninklijk Huis te constateren. Er leeft bewondering voor de kracht en de cordaatheid, de moederlijke belangstelling, het gelovig Godsvertrouwen van de Koningin; het prinselijk gezin is bemind en geëerd en staat midden in de hartelijke belangstelling.

Als de Koningin Haar volle vertrouwen stelt ook in de katholieken, als Zij belangstelling heeft voor het gehele katholieke leven, dan zullen de spanningen, die zich vroeger hebben voorgedaan, uitblijven.

Stelling drie is van even grote als heugelijke betekenis.

Een derde hoogst verblijdend verschijnsel is de toenadering tussen katholieken en niet-katholieken.

Wij hebben veel van elkander geleerd.

Nooit willen wij meer terug naar de tijd van overdreven strenge afscheiding, toen wij waanden, dat wij het alleen wisten, dat alleen onze krant het bij het rechte eind had. Nu weten wij pas, hoe dikwijls onze krant zich vergist heeft! Nooit willen wij het oude partijwezen terug, dat alleen nog scheen te leven voor zichzelf en als het ware bestond in en om zichzelf.

Hoe hebben wij, katholieken, de liberalen de laatste jaren niet achtervolgd in onze pers, alsof dit allemaal mensen waren, die een gevaar vormden voor de godsdienst en voor iedere sociale vooruitgang. En hoe hebben wij de sociaal-democraten niet afgemaakt? En hoe hebben wij hun plan Vos bejegend. Het was vaak zo klein en zo burgerlijk. Wij hopen in de oorlog geleerd te hebben, grootvaderlands te denken, in onzen evenmens het goede te veronderstellen, te zoeken naar hetgeen bindt. Maar dan dient bij onze niet-katholieke landgenoten dezelfde neiging te bestaan. Bij velen bestaat zij, bij anderen niet.

Zij vormt een waardige inleiding tot de vierde stelling.

Wij wisten, dat voor de oorlog in ons land het anti-papisme welig bloeide. Het woekert ook nu nog, al is het vermoedelijk wel verminderd. Wil er een oprechte en hartelijke samenwerking komen na de oorlog tussen katholieken en niet-katholieken, dan zullen de laatsten het anti-papisme grondig moeten uitsnijden.

Vervolgens wordt dan op allerlei nog voorkomende verschijnselen van anti-papisme in alle lagen des volks gewezen. Het heet dan verder:

De katholieken willen beschouwd en behandeld worden als een volkomen gelijkgerechtigd en volwaardig deel der Nederlandse natie. Men dient van hen te accepteren, dat zij hun eigen godsdienstige opvattingen hebben, dat zij hun godsdienst vrij willen beleven (processie-verbod!), dat zij hun eigen onderwijs hebben, ook hun eigen hogeschool, dat zij hun eigen organisaties hebben (minder dan vóór de oorlog is te hopen, maar er zullen er altijd blijven en daaronder zeer belangrijke); dat zij zich laten leiden door hun geestelijke leiders.

En dit geaccepteerd zijnde, willen zij in geen enkel opzicht verdacht worden in hun vaderlandsliefde en hun trouw aan Oranje.

Dit alles moest gezegd en begrepen worden, voor andere dingen in détails konden worden behandeld.

Daarna neemt de schrijver die andere dingen stuk voor stuk in behandeling. Eerst komt de democratie aan de beurt. Aan de hand van Pauselijke Encyclieken betoogt hij, dat de katholieke staatsopvatting als zodanig geen bepaald stelsel inhoudt, en dat het den mens vrij staat die regeringsvorm te kiezen waaraan hij de voorkeur geeft.

„Wat ons land betreft", zo constateert hij, kan men wel zeggen, dat de katholieken de democratische beginselen trouw zijn gebleven, m.a.w. dat zij democratisch willen geregeerd blijven". Wel ontkent hij niet, dat voor de oorlog ook in katholieke kringen veel critiek werd vernomen op het democratisch en parlementair systeem, en dat in de eerste maanden van de bezetting die critiek, onder indruk der gebeurtenissen, nog was toegenomen. Het voorbeeld van Engeland is blijkbaar van goede invloed geweest.

Daar zag men een democratisch gericht land, dat zich krachtig tot de oorlog uitrustte, terwijl het recht van critiek in parlement en in pers bleef geoefend. Ook zonder dictatoriaal regiem bleek krachtige regering mogelijk.

Daartegenover wekte het aan den lijve ondervinden van het dictatoriale stelsel de grootst mogelijke afkeer, ja, wat misschien nog krenkender was, lachlust en spot. Neen, de dictatoriale practijk heeft onder de katholieken van ons land geen blijvende begeerten opgewekt!

Wel is de algemeen gehouden opvatting, dat het parlement ontheven moet worden van de verzorging van allerlei détails, op wetgevend gebied, waardoor zijn arbeid de laatste jaren te tijdrovend en te langzaam was. Men wil de Kamer alleen belast zien met het algemeen toezicht en het verdelen van de grote lijnen der wetgeving. De uitwerking, de détails, willen de katholieken zien opgedragen aan corporatieve organisaties van landbouw, handel, nijverheid, enz.

Aan het bovenstaande moet worden toegevoegd, dat men ten aanzien van ons kiessysteem de evenredige vertegenwoordiging wil afgeschaft zien. Van verkiezing van bepaalde personen verwacht men groter mogelijkheid, bekwame en onafhankelijke personen te kiezen. Dit is speciaal nodig ten aanzien van de gemeenteraden.

Op behoud van de Eerste Kamer wordt over het algemeen geen prijs gesteld.

De persoonlijke vrijheid.

De katholieken zijn zich bewust dat op velerlei gebied beperkingen zullen moeten worden opgelegd aan de persoonlijke vrijheid. Zo bijv. op economisch gebied.

Maar ten aanzien van onze grote geestelijk goederen wensen zij de verworven vrijheid te handhaven, met dien verstande, dat uitwassen, die schadelijk zijn voor het gezonde volksbestaan of voor de nationale veiligheid, moeten kunnen worden tegengegaan.

Zo bijv. de vrijheid van drukpers. Wij wensen het behoud daarvan. Maar anderzijds dient veel krachtiger te kunnen worden opgetreden tegen geschriften, die die de godsdienstige gevoelens kwetsen, of tegen pornografische geschriften, of tegen geschriften, die de nationale veiligheid in gevaar brengen of die tegen de goede smaak indruisen (bijv. „Het Leven", zoals dat voor de oorlog verscheen, of de Telegraaf reporages). Wij wensen een krachtige censuur ten aanzien van de film, niet alleen ten aanzien van de films, die aanstotelijk zijn voor de eerbaarheid of die de godsdienstige gevoelens kwetsen, maar ook ten aanzien van de films, die strijdig zijn met de goede smaak. Vooral wensen wij de jeugd in dit opzicht beschermd te zien.

Vrijheid van vereniging en vergadering. Hiervan blijven wij voorstanders. Weer met deze beperking, dat krachtiger dan vroeger moet kunnen worden opgetreden tegen hetgeen indruist tegen de christelijke en humanistische beginselen, tegen de goede zeden, tegen de openbare orde, tegen de nationale veiligheid.

Vrije schoolkeuze. Deze wensen de katholieken stellig te handhaven. Het verleden heeft geen aanleiding gegeven, daar verandering in te brengen. Wel dient er grotere samenwerking voor overleg te zijn tussen de verschillende richtingen, **het is ook niet nodig en zelfs schadelijk, dat alle contact tussen de jeugd van scholen van verschillende richting wordt vermeden.** Zo dient de jeugd b.v. op nationale feestdagen, bij biezondere gelegenheden en mogelijk ook bij uitvoeringen of voorstellingen, die voor allen geschikt zijn, bij elkaar **gebracht te worden.**

Tot verandering van de huwelijkswetgeving in deze zin, dat echtscheiding wordt vergemakkelijkt, zullen de katholieken zeker niet medewerken.

Nationale economie.

Wij willen zowel de economische als de sociale orde inrichten op de grondslag van onze leer omtrent het eigendomsrecht. Volgens deze leer zijn de goederen der aarde door God, den Maker dier goederen, bestemd om te voorzien in de behoefte van alle mensen. En de invoering van de privaateigendom is er op gericht, om door middel daarvan de goederen op doeltreffende wijze aan hun natuurlijke bestemming te doen beantwoorden. In dit opzicht schieten onze moderne economische en sociale verhoudingen volkomen tekort. Immers de grote massa der mensen is vrijwel bezitloos, terwijl de zo sterk toegenomen rijkdommen der aarde zich in handen van weinige overrijken hebben opgestapeld.

In deze toestand moet volgens katholiek inzicht verandering worden gebracht. Als leidraad der uiteenzetting dienen dan de bekende Encyclieken. Zij richt zich tegen de individualistische economie. Het heet dan:

Wij zijn dus uitgesproken tegenstanders van het beginsel der economische vrijheid, in absolute zin, als leidend beginsel van de volkshuishouding en stellen hiertegenover ons zedelijk beginsel der sociale rechtvaardigheid.

Dit betekent echter niet, dat wij de economische vrijheid volkomen willen opheffen. Wij wijzen niet iedere vrijheid van concurrentie af, omdat wij overtuigd zijn van het grote nut der concurrentie, mits zij binnen de perken blijft. Wij zijn dus ook tegenstanders van de opvatting, dat het economisch leven volkomen door de almachtige staat moet worden gereglementeerd.

Na een uiteenzetting over bedrijfsorganisatie gaat de schrijver verder met de volgende, uit nationaal oogpunt belangrijke beschouwing:

Naast en in verband met de economische bedrijfsorganisatie hechten de katholieken biezondere waarde aan de sociale organisatie in de lijn van onze opvatting over de verwerkelijking der sociale rechtvaardigheid. In onderling overleg der groepen behoren in de sociale organisaties werkgevers, hoofdarbeiders en handarbeiders tot elkander. Het Nederlands Arbeidsfront, onaanvaardbaar vanwege zijn tendenties, tot steun aan nationaal-socialisme en bezetter, voldoet overigens, wat organisatievorm aangaat aan redelijke eisen.

Het kost de katholieken enige moeite aan deze gedachte te wennen, maar als wij het verleden nagaan, zullen wij moeten toegeven, dat de kunstmatige scheiding van belangen de klassenstrijd niet weinig in de hand heeft gewerkt.

Echter niet alleen de maatschappelijke grenzen dienen in de sociale organisatie te worden weggevaagd! Ook die muren moeten worden geslecht, die de bedrijfsgenoten scheiden op grond van godsdienstige overtuiging en wereldbeschouwing. Wij doelen hierbij in het biezonder op de confessionele en socialistische vakorganisaties. Allerminst ontkennen wij, dat onze vakorganisaties in het verleden voortreffelijk werk hebben geleverd. Zij zijn in de strijd tegen liberalisme en Marxisme noodzakelijk geweest. Zij mogen echter geen doel zijn, wel een middel. En zijn wij eenmaal op gezuiverd terrein aangeland, worden wij gesteld voor geheel nieuwe verhoudingen, dan moeten wij niet opnieuw dezelfde organisatiemethoden en vormen volgen.

Blijft er dan nog plaats voor de confessionele organisaties? Dit is zeer zeker het geval. Want het behoeft nauwelijks te worden betoogd, dat aan de geestelijke stromingen ook in de sociale beweging invloed behoort te worden gegeven. Krachtige standsorganisaties van werkgevers en vrije beroepen, van hoofd- en handarbeiders, gesplitst naar de talrijke varianten, die op onze vaderlandse bodem huizen, zullen de dragers zijn van een krachtige geloofs- en zedelijke overtuiging. Zij zullen echter geen bemoeienis hebben op zuiver val terrein.

Dit houdt dus de mogelijkheid in van een sterke ontwikkeling van de katholieke, protestants-Christelijke, neutrale en socialistische standsorganisaties. Hun werkterrein blijft ruim genoeg.

De saambindende nationale gedachte moet de garantie zijn voor een harmonische samenwerking van al deze organisaties, die wellicht in de top hun vertegenwoordiging zullen kunnen vinden in een centraal corporatief orgaan.

Een korte, en in ons verband niet belangrijke beschouwing wordt dan nog gewijd aan Internationale Economie. En tot slot halen wij nog aan:

Het valt niet te ontkennen, dat in katholieke kringen ongerustheid bestaat ten aanzien van het communisme, doch het is typerend, dat deze ongerustheid hen geen milimeter dichter bij Duitsland gebracht heeft, ondanks alle van die zijde gedane moeite. De katholieken wensen in geen geval den duivel uit te drijven door Beëlzebub. Overigens heeft men veel vertrouwen in het Engels-Russische verdrag, dat ook bestemd is, om na de oorlog te werken. Rusland zal Engeland en Amerika nodig hebben, hetgeen wederzijdse invloed zal oefenen.

Er zijn trouwens symptomen, dat het communisme in Rusland zijn scherpe kanten verloren heeft en vele katholieken verwachten, ook op grond van informaties, van goede georienteerde katholieke zijde dat een herboren, goedwillend en gelovig Rusland uit de oorlog zal overblijven, waarvan wij hier te vrezen, maar meer te leren en over te nemen zullen hebben.

De algemene opvatting is intussen, dat, zodra de Koningin is weergekeerd en de bezetting dus feitelijk beëindigd zal zijn, aan een krachtige persoonlijkheid, boven de politieke partijen staande, tijdelijk het bestuur in handen zal worden gegeven tot het ontwarren van de chaos, door de bezetting hier geschapen; dit b.v. gedurende de eerste drie of zes maanden. De opdracht daartoe zal moeten worden gegeven door de Kamer, die door de Koningin ten spoedigste zal worden bijeengeroepen.

WIJ ONTVINGEN

Neerlandia, Mei 1944, is er het bewijs van dat met wat goede wil een tijdschrift op Curaçao uitnemend te vullen is. Ook al vragen wij ons af wat enkele artikelen te maken hebben binnen het kader van het maandblad van het A.N.V., als artikelen genomen zijn ze alle uitnemend. Hoofdinhoud schijnt dit keer te zijn, wetenschap, die immer internationaal is, omdat er van wetenschap, evenmin als voor kunst e.d. landsgrenzen bestaan. Allereerst wordt in een uitnemend artikel door Mevrouw Dr. E. J. Boon-Reuhl geschreven over de Hortus Botanicus te Leiden, aangelegd al in 1592 door Carolus Clusius' uit Artois. Dit stuk wekt belangstelling voort iets waarin Nederland vooraan staat, beter dan de catalogus die in het boek Holland's Contribition to the Sciences, dat enige tijd geleden verscheen. In Elvira Mulherns artikel over de Nederlandse Nobelprijs-winnaars wordt nogmaals gewezen op de stichting van Prof. Fagginger Auer, waarbij Curaçao ook zo nauw betrokken is. Leo van Leer tenslotte schrijft over Paul de Kruifs boek Microbe Hunters, dat behalve de inleiding, ook zeer aardig is.

In een nabeschouwing op het bezoek van Prinses Juliana wordt gewezen op de steeds groter wordende toenadering van de vier staatsdelen, mede als gevolg van de kleiner wordende — relatief tenminste — afstanden. De uitwisseling van mensen en ambtenaren — hoewel die zeker niet de beste representatie van de Nederlandse rijksgedachte zijn — wordt terecht als een voordeel gezien. Juist verleden week schreef „Het Nieuws" van Paramaribo nog over de vele Surinamers die in alle staatsdelen vooraanstaande de posities bekleden. „Neerlandia" gewaagt van de duizenden Javanen die in Suriname wonen en werken en het wijst op Curaçaose verpleegsters die straks naar Indië zullen gaan: hetgeen alles bevorderlijk is voor de eenheidsgedachte.

E. G. Winters schrijft over België, een veilig onderwerp dit keer. John Gerard Ellis wordt door Aruba's H. A. Henriquez herdacht en bij een gedicht van Vondel wordt Oldenbarnevelt — ook al product van internationale studie en daardoor wellicht te groot van Nederlandse politici — herdacht, waarbij wellicht iets sterker belichtend had kunnen worden, dat Oldenbarnevelt eerder het slachtoffer van Godsderling: Dordt tegen de Arminianen — is geworden, dan van politiek.

Sport - Rubriek.

Officiële Mededelingen

van

„De Curaçaose Voetbalbond"

WEDSTRIJD UITSLAGEN

Van Zondag, 11 Juni 1944:

Competitie B-Klasse:

Caribe 1 — Veendam 1 1—6.

WEDSTRIJD PROGRAMMA STADION

PROMOTIE EN DEGRADATIEWEDSTRIJDEN.

Zondag, 18 Juni 1944: D.T.S. 1 — Transvaal 1 (v. Rosberg)

Zondag, 25 Juni 1944: Transvaal 1 — D.T.S. 1 (Zonruiter)

Competitie Reserve A-klasse.

Zondag, 18 Juni 1944: S.U.B.T. 2 — Jong Holland 2 (Willems)

(Gespeeld zal worden 17 minuten, zijnde het niet uitgespeelde gedeelte van den wedstrijd, gespeeld op 7 November 1943, welke wedstrijd is gestaakt wegens de vroeg invallende duisternis. Begonnen wordt met den stand 1—1. **Aanvang 4 uur n.m. precies.**)

WEDSTRIJDEN TEGEN R.C.A. (RACING CLUB ARUBA).

Zaterdag, 1 Juli 1944: R.C.A. — S.U.B.T.

Zondag, 2 Juli 1944: R.C.A. — Jong Holland

(De entree-prijzen zijn voor deze wedstrijden vastgesteld op *f* 1.50 en *f* 0.75.)

JAARLIJKSCHE ALGEMEENE LEDENVERGADERING.

De Jaarlijksche Algemeene Ledenvergadering zal worden gehouden op Donderdag, 6 Juli 1944, des avonds om 8 uur in het gebouw van de Curaçaosche Sportclub, Scharloo.

AGENDA:

1. Opening.
2. Notulen Buitengewone Algemeene Ledenvergadering van 26 Mei 1944.
3. Verslag van het Bondsbestuur over het afgeloopen jaar.
4. Rekening en verantwoording over het gevoerde beheer der geldmiddelen.
5. Verslag van de Financieele Commissie.
6. Bestuursverkiezing.
7. Benoeming Financieele Commissie.
8. Benoeming Commissie van Beroep.
9. Reglementswijziging.
10. Rondvraag.

De aangesloten vereenigingen worden voor zooveel noodig gewezen op de bepalingen inzake vertegenwoordiging ter Algemeene Ledenvergadering, opgenomen in artikel 21 van het Huishoudelijk Reglement.

Candidaatstellingen voor het Bondsbestuur en alle Commissies moeten bij den 1sten Secretaris zijn ingediend **uiterlijk den 29sten Juni 1944.**

Het Bondsbestuur treedt in zijn geheel af. Alle leden stellen zich onmiddellijk herkiesbaar.

Den aangesloten vereengingen wordt dringend verzocht voor de Commissies meer candidaten te stellen dan het aantal te vervullen plaatsen groot is.

Het Bondsbestuur stelt voor artikel 35, lid 6 van het Huishoudelijk Reglement als volgt te wijzigen:

„Het speelseizoen loopt van 1 Juli af tot en met 30 Juni van het daaraan volgende jaar."

Inschrijvingen: J. Rooi als gewoon lid bij Jong Curaçao.
J. Cornet als gewoon lid bij Atlanta.

De Vereeniging Independiente heeft haar 2e en 3e elftal uit de competitie teruggetrokken.

De vereeniging Atlanta is gestraft met 2 winstpunten in mindering op de competitie-ranglijst Reserve A-Klasse en verder met *f* 5.— boete (niet opkomen wedstrijd Atlanta 2 — Jong Holland 2 op 13 Februari 1944).

CONTRIBUTIE 2DE HALFJAAR 1944.

De aangesloten vereenigingen, die de contributie over het 2de halfjaar 1944, vervallen op 8 Juni 1944, nog niet hebben voldaan, worden verzocht deze alsnog te voldoen.

HET BESTUUR.

Den 16n Augustus 1944, zal er een serie luchtpostzegels worden uitgegeven met toeslag ten bate van het Nederlandsche Rode Kruis Afdeeling Curacao.

De serie bestaat uit 8 zegels en omvat de volgende waarden, t. w.:

10 ct + 10 ct	30 ct + 50 ct
15 ct + 25 ct	35 ct + 50 ct
20 ct + 25 ct	40 ct + 50 ct
25 ct + 25 ct	50 ct + 100ct

De prijs van een complete serie is f 5.60.

De oplaag is 100.000 complete series.

De Postdirecteur.